

Дамян Дамянов

Има стара приказка красива

Има стара приказка красива:
Даже най-големият нещастник,
Става в миг щастлив, скръбта му гасне,
Облече ли риза на щастливец.
Значи тай? И тръгнах. И го срещнах.
Весел, млад, мотиката размахал,
Пееш, но – без риза, сиромашът.
Просто тъй – разхвърлян, че горещо.
Дворът си копаеше. Зелена
Кърпичка постла и хляб извади:
– Поседни, хапни, ако си гладен!
Тя, бахчата, ражда. И за мене.
За децата. И за сите живи...
На човека колко ли му трябва...

... Ах, коя ли риза да му грабна!...
приказката инак е красива...

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8079>]